

Dr. MÁTYÁS LÁSZLÓ ÜGYVÉDI IRODA

Alkotmánybíróság

a Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság útján

1015 Budapest

Donáti utca 35-45.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Érk.: 2018-05-18

Példány: _____ Mell.: _____

Az ügyiratsz.: 27/507/2017

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. §-a alapján [redacted],
[redacted] szám alatti lakos, felperes képviseletében eljárva az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő.

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Kúria által 2018. február 28. napján hozott, Kfv.VI.37.816/2017/4. számú végzésének alaptörvény-ellenességét, és az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 43. §-ának megfelelően azt semmisítse meg.

Kérelmem indoklásaként az alábbiakat adom elő:

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

1.1 A pertörténet és a tényállás

1.1.1. A vadásztársadalom számára a 2016-os és 2017-es esztendőknél **nagy jelentőséggel bírnak**, hiszen a 2007. március 1-jétől érvényes 10 éves vadgazdálkodási üzemtervek 2017. február 28. napjával lejártak, így az ország területén lévő vadászterületek határát újból meg kellett állapítani, am ezúttal már 20 évre.

A jelen alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy vonatkozásában – az alapügy megindításakor - a vad védelméről, a vadgazdálkodásról, valamint a vadászatról szóló 1996. évi LV. törvény (a továbbiakban: Vtv.) **alábbi rendelkezései voltak hatályban:**

1. Vtv. 11/A. § (1) bekezdése értelmében „**a vadgazdálkodási üzemtervi időszak lejártakor a vadászterület határát újból meg kell állapítani.**”

2. Vtv.11/A. § (2) bekezdése alapján: „**A vadászterület határának újbóli megállapításakor a vadászati hatóság a hatályos vadgazdálkodási üzemtervi ciklus utolsó vadászati évének március 31. napjáig, a meglévő vadászterület határokat és a vadgazdálkodási tájegység határait alapul véve, a következő vadgazdálkodási üzemterv időszakára a vadászterület határára vonatkozó ajánlást (a továbbiakban: ajánlás) tesz közzé.**”

3. A Vtv. 11/A. § (5) bekezdése alapján: „**Az ajánlással érintett vadászterület földtulajdonosa az ajánlásra**

a) a vadászterület határaival kapcsolatos módosító javaslatot, illetve

b) új vadászterület kialakítását célzó javaslatot

nyújthat be a vadászati hatósághoz a hatályos vadgazdálkodási üzemtervi ciklus utolsó vadászati évének május 15. napjáig.”

4. A Vtv. 11/A. § (7) bekezdése alapján „**A módosító javaslatot a 8. §-ban és a 19. § (2) bekezdésében meghatározott feltételek figyelembevételével lehet benyújtani, azzal, hogy legalább háromszáz hektár, egybefüggő, vadászterületnek minősülő területre vonatkozhat.**”

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügy.szám.: IV/ 9 3 2 - 0 / 2018	
Érkezett: 2018 MÁJ 29.	
Példány: 3	Kezelőiroda:
Melléklet: 27	<i>Ju</i>

5. A Vtv. 11/A. § (8) bekezdése alapján: „A (7) bekezdésben meghatározott terület legfeljebb egyharmada más, nem a módosító javaslatot benyújtó földtulajdonos(ok) tulajdonában is lehet.”

6. A Vtv. 11/A. § (10) bekezdése alapján: „Ha a vadászati hatóság ajánlásában szereplő vadászterület határára nem érkezik érvényes módosító javaslat, a vadászati hatóság a vadászterület határának megállapítására vonatkozó szabályok szerint hivatalból megállapítja a vadászterület határát.”

7. A Vtv.11/C. § (2) bekezdése alapján: „A vadászati hatóság vadászterület határának megállapítására irányuló eljárásában hozott döntése ellen **nem nyújthat be fellebbezést az az ügyfél, aki nem tett módosító javaslatot**, illetve a 11/B. § szerinti egyeztetés során az eljárásban neki felróható okból nem vett részt.”

A Vtv.11/C. § (2) bekezdését az általános közigazgatási rendtartásról szóló törvény és a közigazgatási perrendtartásról szóló törvény hatálybalépésével összefüggő egyes törvények módosításáról szóló 2017. évi L. törvény 102. § a) pontja hatályon kívül helyezte 2018. január 1. napjával. Ez azonban jelen alkotmányjogi panasszal támadott ügy szempontjából nem bír relevanciával, hiszen 2016. január 1. és 2018. december 31. között, az alkalmazás, illetve elbírálás során hatályos volt.

1.1.2. A Csongrád Megyei Kormányhivatal, mint I. fokú vadászati hatóság (a továbbiakban: I. fokú vadászati hatóság) 2016. március 30-án kelt CSH/01/865-46/2016. ügyiratszámom ajánlást (1. számú melléklet) tett közzé a [REDACTED] kódszámú vadászterület határára vonatkozóan, majd 2016. szeptember 12-én kelt CSH/01/865-194/2016. számú határozatával (2. számú melléklet) megállapította a [REDACTED] kódszámú vadászterület határát. A Vtv. 11/C. § (2) bekezdése alapján nem nyújthat be fellebbezést az az ügyfél, aki nem nyújtott be módosító javaslatot. Jelen esetben ez ahhoz az alaptörvény-ellenes helyzethez vezet, hogy aki a vadászterület határára vonatkozó ajánlásra nem tud módosító javaslattal élni, az gyakorlatilag nem tud változtatni az ajánláson, és az annak alapján kijelölt, illetve kialakított vadászterületen. A módosító javaslat benyújtásának lehetősége ugyanis nem illet meg mindenkit automatikusan, mint egy jogorvoslati jog. A módosító javaslat nem pótolja és nem is pótolhatja az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése által biztosított alkotmányos jogorvoslati jogot. Ahhoz hogy egy földtulajdonos(ok) a Vtv. 11/A § (8) bekezdésében előírt feltételnek megfeleljen, és módosító javaslatot tegyen, a módosító javaslattal érintett földterület 2/3-ával kell, hogy rendelkezzen(ek). Ez a szabályozás azért is érthetetlen, mert a vadászterület határának megváltoztatására irányuló kérelem előterjesztése esetén (Vtv. 12. § (1) bekezdés b) pont, és 20. § (1) bekezdés) maga a Vtv. engedi meg a földtulajdonosoknak az egyszerű szótöbbséggel való döntést, amely döntést adott esetben meg lehet hozni a tulajdonosok akár 10-20%-val. Ehhez képest a Vtv. 11/A. § (8) bekezdésében megkívánt 2/3-os többség aránytalan terhet ró a módosító javaslatot benyújtani szándékozó tulajdonosokra arról nem is beszélve, hogy ellehetetleníti a kisebbségben maradt tulajdonosok jogorvoslati jogát. Ez pedig azt az alkotmány-ellenes helyzetet eredményezi, hogy az a földtulajdonos, akinek szándékában állt módosító javaslatot előterjeszteni, de nem tudott, mivel nem volt meg a módosító javaslathoz szükséges kritikus (minősített) többség, az a földtulajdonos egyáltalán nem tud érdemi jogorvoslattal élni a vadászterület határát megállapító döntéssel szemben.

Annak tudatában és annak ellenére, hogy a Vtv. 11/C. § (2) bekezdése alapján a vadászterületet kijelölő határozattal szemben nincs helye fellebbezésnek, az I. fokú vadászati hatóság [REDACTED] kódszámú vadászterület határát megállapító határozattal szemben 2016. október 13-án fellebbezést terjesztettünk elő, mivel közokirati bizonyítékot akartunk szerezni a nyilvánvalóan jogellenes helyzetre vonatkozóan. Fellebbezésünket az I. fokú vadászati hatóság érdemi vizsgálat nélkül elutasította 2016. október 21. napján kelt CSH/01/1498-12/2016. számú végzésével. Indoklásában kifejtette, **hogy az elutasítás oka az volt**, hogy mivel az ajánlással szemben a kérelmezők részéről módosító javaslat nem érkezett, ezért a Vtv. 11/C. § (2) bekezdés értelmében **a határozat ellen nem terjeszthető elő fellebbezés.**

1.1.3. A [REDACTED] kódszámú vadászterület határát megállapító határozat elleni fellebbezéssel egy időben, 2016. október 13-án, **törvényes határidőn belül keresetet** (3. számú melléklet) **is előterjesztettünk** a [REDACTED] kódszámú vadászterületet kijelölő határozattal szemben a Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bírósághoz (a továbbiakban: I. fokú bíróság) a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 109. § (1)

bekezdése alapján. Keresetünk alkotmányjogi panaszt is tartalmazott. Az alkotmányjogi panaszt a keresetbe azért foglaltuk bele, mert ezzel kívántuk jelezni az I. fokú bíróság felé a Vtv. általunk alaptörvény-ellenesnek tartott rendelkezéseit, így különösen a Vtv. 11/A – 11/C §-aiban meghatározott jog, illetve alaptörvény-ellenes eljárási rendet. Tettük mindezt azért, hogy keresetlevelünk megfelelő értelmezéssel történő átvizsgálása után alkalmazásra kerülhet az Abtv. 25. §-ában meghatározott eljárás. Keresetünket az I. fokú bíróság 2017. április 12-én kelt 9.K.27.307/2017/5. számú végzésével (4. számú melléklet) elutasította. Az I. fokú bíróság végzésében az alábbiakat rögzítette: „A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 332/A. § b) pontja alapján a bíróság **a keresetlevelet a 130. § alkalmazása során** elutasítja, különösen akkor, ha a felperes anélkül indít pert a közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt, hogy a közigazgatási eljárásban bármely fél a jogorvoslati jogát kimerítette volna.

Az I. fokú bíróság tehát érdemben nem tárgyalta a keresetünket, így az általunk előadott jogszabálysértő állapottal nem foglalkozott. Az I. fokú bíróság végzésében rögzítette, hogy a Pp. 332/A. § b) pontja a Pp. 130. § (1) bekezdés c) pontjának a közigazgatási perekre irányadó pontosítása. Rögzítette továbbá, hogy keresetünket a kérelmünknek megfelelően további használatra megküldte az Alkotmánybíróságnak. Az I. fokú bíróság 9.K.27.307/2017/5. számú végzése ellen 2017. április 25. napján fellebbezést nyújtottunk be a Szegedi Törvényszékhez, és kértük, hogy az I. fokú bíróság végzését helyezze hatályon kívül és utasítsa a kereset érdemi tárgyalására.

1.1.4. A Szegedi Törvényszék (a továbbiakban: II. fokú bíróság) 2017. június 30. napján kelt 2.Kpkf.20.922/2017/2. számú végzésével (5. számú melléklet) az I. fokú bíróság végzését helyben hagyta, a fellebbezést alaptalannak minősítette. A II. fokú bíróság indoklásában rögzítette, hogy a rendelkezésre álló adatokból egyértelműen kiderül, hogy a kérelmező a vadászterület határának kijelölésére vonatkozó ajánlással szemben módosító javaslatot nem terjesztett elő, **ennek hiányában pedig a vadászterület határának megállapítását tartalmazó határozattal szemben sem nyújthat be fellebbezést** a Vtv. 11/C. § (2) bekezdése alapján. Rögzítette továbbá a II. fokú bíróság, hogy az I. fokú bíróság helyesen utalt arra, hogy a Pp. 332/A. § b) pontja értelmében a közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt az a fél nyújthat be kereseti kérelmet, aki a közigazgatási eljárásban a jogorvoslati jogát kimerítette. A kérelmező a fellebbezést elutasító végzéssel szemben fellebbezési, jogorvoslati jogát nem merítette ki, tehát a fellebbezés hiányában **nem keletkezett olyan másodfokú közigazgatási határozat**, amelyet a bíróság felülvizsgálhatott volna. Ami önmagában és általában igaz, de jelen esetben nem alkalmazható, mert mind a jogszabályi rendelkezések, mind a tényállás más, és ezek egybevetéséből nem következhet a támadott II. fokú törvényszéki döntés. Az I. fokú bíróságnak, illetve II. fokon a Törvényszéknek ugyanis nem is a II. fokú határozatot kellett elbírálnia, hanem a 2016. szeptember 12-án kelt CSH/01/865-194/2016. számú, a [REDACTED] kódszámú vadászterület határát megállapító **I. fokú vadászati hatóság által hozott határozatot**, amely ellen a kereset előterjesztésre került.

A II. fokú bíróság továbbá indoklásában a vadászterület határára vonatkozó ajánlásra előterjeszhető módosító javaslatot **a jogorvoslati jog pótlásának minősítette**.

A II. fokú bíróság sem tárgyalta tehát érdemben a keresetünket. A II. fokú bíróság végzésével szemben 2017. szeptember 8. napján felülvizsgálati kérelmet (6. számú melléklet) nyújtottunk be a Kúriához.

1.1.5. A Kúria 2018. február 28. napján kelt Kfv.VI.37.816/2017/4. számú végzésével (7. számú melléklet) a Szegedi Törvényszék 2.Kpkf.20.922/2017/2. számú végzését hatályában fenntartotta. A Kúria indokai az alábbiak:

a) A Kúria eljárása során mindenekelőtt észlelte és indoklásában rögzítette, hogy eljárásjogi szempontból **más tanács gyakorlata eltérő**, azonban jelen tanács kialakult, következetes gyakorlata alapján a felülvizsgálati kérelemről **érdemben döntött** tekintettel arra, hogy a Pp. 130. § (1) bekezdésnek c) pontjával együtt alkalmazandó a Pp. 332/A. §-a.

Ennek jelen alkotmányjogi panasszal támadott ügy szempontjából csak azért van jelentősége, mert [REDACTED] képviseletében a Kúria Kfv.III.37.793/2016/2. számú végzése ellen – 2018. január 9. napján előterjesztett és 2018. február 27. napján kiegészített - alkotmányjogi panaszt terjesztettünk

elő, melyet az Alkotmánybíróság Hivatala IV/77/2018. ügyszám alatt vett nyilvántartásba. A Kúria ugyanis Kfv.III.37.793/2016/2. számú végzésével a felülvizsgálati kérelmünket **hivatalból elutasította**, azt **érdemben nem tárgyalta** arra hivatkozással, hogy a Pp. 270. § (2)-(3) bekezdései értelmében felülvizsgálati kérelem a jogerős ítélet, az ügy érdemében hozott jogerős végzés, továbbá a keresetlevelet a Pp. 130. § (1) bekezdésének a)-h) pontjai alapján idézés kibocsátása nélkül elutasító, a pert a Pp. 157. § a) és g) pontjai, valamint a 157/A. § (1) bekezdése szerint megszüntető jogerős végzés ellen terjeszthet elő. A Kúria rögzítette, hogy a felperes felülvizsgálati kérelmének tárgya a keresetlevelet a Pp. 332/A. § b) pontja alapján idézés kibocsátása nélkül elutasító jogerős végzés, így a Pp. 270. § (2)-(3) bekezdései alapján a felülvizsgálat ebben a kérdésben kizárt, ezért a felülvizsgálati kérelmet hivatalból elutasította. A két Kúriai döntés közötti ellentmondás feloldása a Kúriára tartozó kérdés.

b) A Kúria Kfv.VI.37.816/2017/4. számú, jelen alkotmányjogi panasz tárgyát képező végzésének indoklásában kifejtette továbbá, hogy a Pp. 130. § (1) bekezdésének c) pontja és a Pp. 332/A. §-a alkalmazásában akkor is el kell utasítani a keresetlevelet idézés kibocsátása nélkül, ha a felperes anélkül indít pert a közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt, hogy a közigazgatási eljárásban bármely fél a jogorvoslati jogát kimerítette volna.

A Kúria megállapította, hogy a felülvizsgált végzés érdemi döntésre kiható jogszabálysértésben nem szenved, érdemben helytállóan döntött mind az I., mind a II. fokú bíróság. Álláspontja szerint helytállóan rögzítette azt az I. fokú bíróság végzésében, hogy **az I. fokú közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálatára nem látott lehetőséget**, lévén a jogorvoslati jogukat a felek nem merítették ki.

1.2. A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

Az 1.1 pontban részletesen előadtuk az ügy pertörténetét, illetve tényállását, amelyből kitűnik, hogy pontosan megjelöltük és előadtuk az alkotmányjogi panasszal támadott Kfv.VI.37.816/2017/4. számú Kúriai döntésben foglaltakat, továbbá az ügyben eljáró közigazgatási hatóságokat és döntéseiket, valamint a (I. és II. fokú) bíróságokat megneveztük, az általuk meghozott döntéseket, - azok számával egyetemben - ismertettük. Ezúton nyilatkozunk, hogy a számunkra rendelkezésre állt jogorvoslati lehetőségeket kimerítettük, az alaptörvény-ellenes Kfv.VI.37.816/2017/4. számú Kúriai döntéssel szemben egyéb jogorvoslat nem érhető el.

1.3 Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

Az alkotmányjogi panasszal támadott, a Kúria által **2018. február 28. napján hozott** Kfv.VI.37.816/2017/4. számú végzést a Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2018. március 14. napján érkezett, irodánk pedig postai úton **2018. március 21. napján vette át**. Ezúton nyilatkozunk, hogy az Abtv. 30. § (1) bekezdésében alapján az alkotmányjogi panasz benyújtására a bírói döntés közlésétől számított 60 nap áll rendelkezésre, amely **határidő megtartásra került**.

1.4. Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta, vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

A Kúria Kfv.VI.37.816/2017/4. számú döntése az Abtv. 29. §-a alapján alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés. A Kúria ugyanis téves jogértelmezése alapján született végzésével elzárt minket a keresetlevél érdemi tárgyalásától és az egyedül nyitva álló érdemi jogorvoslathoz való jogtól, valamint az alkotmányjogi panasszal támadott végzésével legalizálta az I. fokú vadászati hatóság, és az I. és II. fokú bíróságok által elkövetett jogszabálysértéseket, továbbá a meghozott jogszabálysértő hatósági és bírói döntéseket. A Vtv. 11/A. § - 11/C. §-ban meghatározott alaptörvény-ellenes helyzet feloldására, orvoslásra tehát nem kerülhet sor. A **Kúria elzár minket annak a lehetőségétől, hogy az I. és II. fokú bíróságok érdemben tárgyalják** a 2016. október 13. napján benyújtott keresetben kifejtett, a Vtv-vel kapcsolatos alaptörvény-ellenes helyzetet. Ez pedig alapvetően is veszélyezteti a jogállamiságot és

a jogbiztonságot, hiszen egy olyan törvény (Vtv.) rendelkezései vannak hatályban, amelyek az alaptörvény rendelkezéseibe ütköznek.

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indoklása

2.1 Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

Álláspontunk szerint a Kúria Kfv.VI.37.816/2017/4. számú végzése az Alaptörvény alábbi rendelkezéseibe ütközik:

- XXVIII. cikk (1) bekezdés: „*Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat, vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.*”

- XXVIII. cikk (7) bekezdés: „*Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát, vagy jogos érdekét sérti.*”

2.2 A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indoklása

a) Ahogy azt már az 1.1 pontban is említettük, az I. fokú vadászati hatóság 2016. szeptember 12-án kelt CSH/01/865-194/2016. számú határozatával megállapította a [REDACTED] kódszámú vadászterület határát, amellyel szemben 2016. október 13. napján fellebbezést és keresetet egyaránt előterjesztettünk.

A [REDACTED] kódszámú vadászterület határát megállapító CSH/01/865-194/2016. számú I. fokú vadászati hatóság határozatával szemben – a fellebbezésen túl és azzal egyidejűleg - terjesztettünk elő érdemi keresetet is, mivel a Vtv. fellebbezési jogot nem biztosított a határozattal szemben.

A [REDACTED] kódszámú vadászterület határát megállapító CSH/01/865-194/2016. számú határozattal szemben előterjesztett fellebbezésünket érdemi vizsgálat nélkül elutasító 2016. október 21. napján kelt CSH/01/1498-12/2016. számú I. fokú vadászati hatóság végzése nyilvánvalóan nem lehet érdemi, hiszen a fellebbezésünkkel érdemben nem foglalkozott az I. fokú vadászati hatóság. Amennyiben e végzéssel szemben fellebbezést terjesztettünk volna elő, a fellebbezés az ügy tárgya tekintetében szintén nem került volna érdemben elbírálásra. Az így hozott **II. fokú határozat ellen előterjesztendő kereset tehát nem a vadászterület határkijelölését bírálta volna el**, hanem a II. fokú vadászati hatóság érdemi vizsgálat nélküli elutasítását tartalmazó határozatot jóváhagyó határozatát. Az így előterjesztésre kerülő kereset tehát **nem az ügy érdemére vonatkozó kereset** lehetett volna csak.

Az I. fokú bíróságnak érdemben kellett volna tehát foglalkoznia a [REDACTED] kódszámú vadászterület határát megállapító CSH/01/865-194/2016. számú, I. fokú vadászati hatóság határozatával szemben szabályszerűen, határidőben előterjesztett keresettel.

A fent rögzített fellebbezést azért terjesztettük elő, hogy közokiratokkal tudjuk bizonyítani az Alkotmánybíróság felé azt a tényt, hogy a Vtv.-ben szabályozott eljárás alaptörvény-ellenes, ugyanis jogorvoslati lehetőséget a vadászati hatóság a Ket. és az Alaptörvény ellenére sem biztosít ténylegesen.

A jogalkotó a vadászterületek kijelölésére vonatkozó hatósági eljárás kialakításakor egy jogellenes helyzetet teremtett. Ha az ajánlásnak nevezett bűjtatott döntés ellen ugyanis nincs helye fellebbezésnek, akkor lényegében a vadászterület határát megállapító döntéssel szemben sem tudnak majd fellebbezni az érdekelték. Az úgynevezett ajánlások kapcsán kialakult helyzetek a Vtv.-ben megfogalmazott eljárási rendben lényegében nem változtathatók meg. Ez a szabályozás gyakorlatilag nem teszi lehetővé az „érintettek érdekeinek” érvényesítését, észrevételt nem tehetnek és egy esetleges módosító javaslatot is csak teljesíthetetlen mértékű többség tehet, azaz az ajánlással megteremtett helyzetet a címzetteknek lényegében tudomásul kell venniük.

b) Álláspontunk szerint sem az I. fokú, sem pedig a II. fokú bíróság nem is akarta érdemben tárgyalni a keresetünket, inkább hivatkoztak – teljesen megalapozatlanul - a jogorvoslati jog kimerítésének hiányára. Azon túl, hogy egy nem létező, jogszabály által nem biztosított fellebbezési jogot nem lehet ki-

meríteni, a bíróságoknak - a jogszabály szerint jogorvoslatként kizárólag biztosított keresetindítás alapján - **a határidőben előterjesztett kereseti kérelmet érdemben kellett volna tárgyalni.**

Az I. és II. fokú bírósági eljárásokban megsértésre került a tisztességes bírósági eljáráshoz való alapjog (Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés). A bíróságok ugyanis azért, hogy ügy foglaltak állást, hogy a felperesek nem merítették ki a jogorvoslati jogukat a közigazgatási eljárásban, tudatosan megsértették a tisztességes bírósági eljáráshoz való alapjogot.

Az I. fokú bíróság a jogorvoslatok kapcsán két különböző ügyet mosott össze érvelésével, amit a II. fokú bíróság elfogadott. A tévedés teljesen nyilvánvaló.

Van egy **érdemi alapügy**, amely a [REDACTED] kódszámú vadászterület határát megállapító CSH/01/865-194/2016. számú I. fokú vadászati hatóság határozatával szemben keletkezett, és amelyben a határozattal szemben közigazgatási úton nincs helye jogorvoslatnak, fellebbezés előterjesztésének. Ezért ebben az ügyben a Ket. és a Pp. szabályai szerint a felperes ugyanazon napon, amikor a nem létező fellebbezési joga alapján fellebbezést is előterjesztett (jogszabályellenes és alaptalan fellebbezés), a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező **Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bírósághoz címezve, szabályosan és határidőn belül keresetet terjesztett elő** az I. fokú vadászati hatóság alperesen keresztül, amelyet az I. fokú bíróságnak álláspontunk szerint érdemben tárgyalnia kellett volna.

A **második, nem érdemi ügy** a nyilvánvalóan alaptalan, jogszabályba ütköző, a jogszabály által nem biztosított fellebbezést érdemi vizsgálat nélkül elutasító alperesi döntés, amelynek tárgya nem a vadászterület határkijelölő határozat érdemben, és a határkijelölő határozattal szemben nem biztosított fellebbezési jog, hanem az I. fokú, a fellebbezést érdemi vizsgálat nélkül elutasító végzés és annak indokolása. A jogszabály, a közigazgatási és bírói gyakorlat szerint az ezen, elutasító közigazgatási végzés elleni fellebbezés elbírálása során kizárólag a közigazgatási hatóság jogszabálysértése vizsgálható, tehát az, hogy jogszerűen utasította-e el a nem létező, felperes részére nem biztosított felperesi fellebbezést az I. fokú vadászati hatóság, majd esetleg a II. fokú vadászati hatóság vagy sem. Egyértelmű a válasz, jogszabálysértés nem történt. Ennek megfelelően a II. fokú közigazgatási határozat, majd ezt követően a bíróság kizárólag az I. fokú és az ezt helybenhagyó II. fokú elutasító határozat jogszerűségét vizsgálja, és nem az eredeti, vadászati hatóság vadászterület határát kijelölő határozatát, illetve az abban biztosított vagy nem biztosított fellebbezés jogát. A döntések egyértelműek, de nem érdemiek és nem a vadászterület határára kiható hatályúak, ugyanis ebben a közigazgatási eljárásban majd az ezt követő közigazgatási bírósági eljárásban senki nem fogja vizsgálni a vadászterület határának kijelölésére vonatkozó anomáliákat. A közigazgatási hatóságok ugyanis jogszerűen jártak el a jogszabály által nem biztosított fellebbezés elutasításával, mást pedig a bíróság közigazgatási eljárásban nem fog vizsgálni.

Lényeges tévedése tehát mind az I. fokú bíróságnak, mind pedig a II. fokú bíróságnak, amikor egy, a közigazgatási eljárást lezáró határozattal szemben szabályszerűen előterjesztett kereseti kérelem tárgyalását **arra való hivatkozással tagadja meg, hogy egy másik, teljesen más tárgyú közigazgatási ügyben a felperes nem merítette ki a jogorvoslatihoz való jogát.** Ez az érvelés már annak lehetőségét is magában foglalja, hogy amennyiben a felperes az alaptalan fellebbezése folytán létrejött közigazgatási ügyben végigviszi az ügyben irányadó jogorvoslatokat, és ezért elmulasztja a kizárólag keresettel támadható vadászterület határkijelölő határozattal szembeni kereset előterjesztésére nyitva álló határidőt, akkor keresete azért lesz elutasítva, mert a kereset határidőben nem került előterjesztésre, mivel a fellebbezés folytán létrejött közigazgatási ügy tárgya nem a vadászterület határa, hanem az alaptalan fellebbezés elutasítása.

Az I. és II. fokú bíróságok tehát eljárásaik során olyan jogszabálysértő jogalkalmazást folytattak, amivel megakadályozták az ügy érdemi tárgyalását. **A Kúria azonban mégis elnézte, sőt végzésével legalizálta ezt a jogellenes helyzetet.**

c) A Kúria Kfv.VI.37.816/2017/4. számú végzésében rögzítette, hogy abban kellett állást foglalnia, hogy a felperesek I. fokú közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt előterjesztett kereseti kérelmének idézés kibocsátása nélküli elutasítására a vonatkozó eljárásjogi szabályoknak megfelelően került-e sor. A Kúria téves jogértelmezése alapján a kérelmezőt joghátrány érte. Ugyanis sem az I. fokú, sem

pedig a II. fokú bíróság érdemben nem tárgyalta - a szabályosan, határidőben előterjesztett keresetle-
vél alapján - fentiekben összefoglalt ügyet, a Kúria pedig végzésével tulajdonképpen legalizálta az I.
és II. fokú bíróságok által létrehozott helyzetet, ezzel véglegesen megfosztotta az indítványozót annak
lehetőségétől, hogy keresete érdemben elbírálásra kerüljön, és így az indítványozónak nem biztosította
a jogorvoslati joghoz fűződő, az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében rögzített alapjogot.

3. Egyéb nyilatkozatok és melléletek

a) Az ügyvédi meghatalmazás eredeti példányát 8. számú mellékletként csatolom.

b) Csatolva küldjük 9. számú mellékletként [REDACTED] indítványozó arra vonatkozó nyilatkozatát,
hogy hozzájárul személyes adatai közzétételéhez.

Ezúton kérem a T. Alkotmánybíróságot, hogy az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdésének d) pontja, va-
lamint az Abtv. 27. §-a alapján állapítsa meg a Kúria Kfv.VI.37.816/2017/4. számú döntésének alap-
törvényellenességét, és azt az Abtv. 43. §-ának megfelelően semmisítse meg.

Budapest, 2018. május 16.

Tisztelettel:

[REDACTED]
képviselésében

dr. Mátyás László
ügyvéd